

Jaroslav Bělík

Jaroslav Bělík se narodil 22. února 1934 v Novém Jičíně v místní nemocnici a vyrůstal v domku na Riegrově ulici, který už nestojí. Měl o dva roky mladší sestru. Vystudovala obor dětské sestry a několik let byla vedoucí jeslí. Nový Jičín byl ve válečných letech převážně německým městem. Žilo zde 10 000 Němců a 2 000 Čechů. Česká menšina to v té době vůbec neměla jednoduché, na ulicích a v obchodech se čeština nesměla používat. Když šel pan Bělík jako malý nakoupit, musel mluvit německy. Maminka ho vždy musela naučit, jak si má o nákup říct. Tak získal základy němčiny.

Jeho otec byl vyučen stolařem. Od roku 1930 nastoupil státní službu jako dozorce Zemské výchovny – polepšovny. Zde učil chovance stolařskému řemeslu. Po zrušení polepšovny nastoupil jako dispečer záchranné služby. V roce 1938 byla vyhlášena mobilizace a tatínek pana Bělíka musel narukovat do vojenské služby. Maminka zůstala s dětmi doma.

Za II. světové války chodil pan Bělík do české základní školy, což bylo tehdy výjimečné. Ve dvoře školy stál opuštěný domek, o kterém se později pan Bělík dozvěděl, že se jedná o rodný dům generála Hlad'a, pozdějšího válečného hrdiny, který létal v Britském královském letectvu.

Pan Bělík studoval na gymnáziu v letech 1945 - 1952. Po gymnáziu vystudoval obor chemie-biologie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Komenského. Po vysoké škole dostal umístěnku do Krnova, ale už za rok se mu naskytlá příležitost jít učit do svého rodného Nového Jičína. Učil na pedagogické škole a po jejím zrušení na škole zdravotnické, kde působil až do důchodu. Nafotografoval 3D obrázky lidských orgánů, jež sloužily jako vizuální pomůcka do výuky zdravotnických škol v Severomoravském kraji. Nad tímto fotografováním strávil v průměru rok. V roce 1996 sepsal knížku o etice při práci zdravotních sester. Dostala název „Čítanka pocitů“. Na knížce je cenné to, že má tzv. ministerskou doložku, to znamená, že ji schválilo ministerstvo zdravotnictví k využití ve výuce zdravotních a dětských sester.

S manželkou Marií, učitelkou na základní škole, se vzali v roce 1969 a vychovali 2 dcery - dvojčata. Mají 4 vnoučata.

Jeho dlouholetým koníčkem je fotografování. Rád fotil od svého dětství, odkoukal to od svého tatínka. Nafotil spoustu snímků přírody, a dokonce se setkal i se spoustou známých osobností, které taky fotografoval, např. s francouzským hercem Gérardem Philipem. Jeho fotografie zdobí dokonce několik kalendářů a hodně snímků bylo uvedeno v Novojičínském Zpravodaji. Věnoval se také stavbě modelů letadel, především rádiem řízených. Elektroniku pro tento účel si pan Bělík vyráběl sám, protože v 60. letech ještě nebyla v obchodech k dostání. Při jednom létání mohl udělat i československý rekord, protože s jedním modelem vydržel létat tři a půl hodiny. Pro potvrzení a uznání rekordu však chyběl sportovní komisař.

Do důchodu odešel pan Bělík v roce 1996, ale ani v důchodu nezahálí. Spoustu času tráví se svými vnoučaty, byl místopředsedou Klubu rodáků a přátel Nového Jičína, stále rád fotografuje a natáčí. Pro názorné vyučování zhotovil dynamický model kyseliny DNA, který umožňuje pochopit její stavbu a funkci. Protože přes naše město prochází 18. poledník, nafotil pan Bělík s manželkou všechna frekventovaná místa ve městě, kudy poledník prochází, a nechal je uložit na webových stránkách Informačního centra Nový Jičín.